

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. stwierdził że A. M. jako pracownik u płatnika składek (...) spółka cywilna M. K., S. A. i J. W. (1) nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 lutego 2015 roku.

W uzasadnieniu wskazano, iż zawarcie z wnioskodawczynią A. M. umowy o pracę miało charakter pozorny. Umowa była zawarta w celu uzyskania przez nią świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu macierzyństwa. Ponadto organ rentowy wskazał iż zawarcie umowy z wynagrodzeniem w kwocie 3000 zł na krótko przed zdarzeniem powodującym nabycie prawa do świadczeń jest sprzeczny z zasadami współżycia społecznego. Stosunek wysokości uzyskiwanego świadczenia do wysokości uiszczonych składek jest niesprawiedliwy / decyzja w aktach ZUS/.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła A. M. w dniu 11 września 2015 roku. Wskazała, że przez okres dwóch miesięcy faktycznie świadczyła pracę. Z uwagi na powikłania w ciąży stała się niezdolna do pracy. Pracę wykonywała pod kierownictwem przełożonego i było jej wypłacane wynagrodzenie. Umowa nie miała charakteru pozornego / odwołanie k- 2-3/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie. Podtrzymał argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji / odpowiedź na odwołanie k- 5-6/.

W dniu 10 maja 2016 roku, w trakcie procesu zmarła współniczka M. K. / akt zgonu k- , niesporne /

Postanowieniem z dnia 27 września 2016 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie z uwagi na zgon M. K. na podstawie art.174§1pkt 1 k,p,c, / postanowienie k-106/.

Postanowieniem z dnia 9 marca 2017 roku Sąd podjął zawieszony postępowanie z udziałem J. K., który wszedł do spółki cywilnej (...) w miejsce M. K. / umowa spółki/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 30 stycznia 2015 roku wnioskodawczyni A. M. zawarła umowę o pracę ze spółką cywilną (...), M. K. i J. W. (1). Wnioskodawczyni została zatrudniona na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 1 lutego 2015 roku do dnia 31 października 2017 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku referenta do spraw księgowości materiałowej i inwentaryzacji. W imieniu spółki umowę zawarła kierownik sklepu (...). Strony uzgodniły wysokość wynagrodzenia na 3000 zł / umowa o pracę w aktach osobowych. /.

W dniach 2-3 lutego 2015r. roku wnioskodawczyni odbyła szkolenie wstępne w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy./karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bhp – akta osobowe/

Płatnicy składek w dniu 1 lutego 2015 roku dokonali zgłoszenia A. M. do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1 lutego 2015./druk (...) /

Dla wnioskodawczyni został sporządzony zakres obowiązków na piśmie. Z jego treści wynikało, że wnioskodawczyni ma wykonywać kontrolę stanów magazynowych firmie, przeprowadzać analizę dokonywanych zamówień, nawiązywać kontakty z dostawcami, dokonywać kontroli stanów magazynowych co najmniej raz w miesiącu oraz w miarę potrzeby stanów rachunkowych firmy.. W przypadku braków kadrowych miała zastępować pracownice na stanowisku kasjer sprzedawca i wykonywać inne czynności zlecone przez przełożonych. Jako bezpośredniego przełożonego wskazano D. F. (1) –kierownika sklepu./ zakres obowiązków w aktach osobowych/.

W dniach 2-3 lutego 2015 roku wnioskodawczyni odbyła szkolenie bhp. Instruktaż ogólny przeprowadził T. K. – specjalista BHP a stanowiskowy D. F. (1). Szkolenie odbywało się na zapleczu sklepu przy ul (...) / karta szkolenia w aktach osobowych, zeznania świadka K. 00:14:13 CD k- 162/.

Wnioskodawczyni w firmie (...) zajmowała się inwentaryzacjami, fakturowaniem ,wprowadzaniem nowych cen, przesunięciami magazynowymi towarów. Wszystkie czynności robiła przy komputerze. Faktury do wprowadzenia do komputera dostarczał codziennie pan A. K., syn współnika J. K., który był jednocześnie pracownikiem firmy. Wnioskodawczyni świadczyła pracę w dni robocze od poniedziałku do piątku. Przychodziła na godzinę 8.00 i pracowała do 16.00. Przychodząc do pracy podpisywała listę obecności. Obowiązki wykonywała w pokoju na zapleczu sklepu chemicznego, w Ł. , przy ul(...). Tam miała do dyspozycji komputer, biurko i krzesło. W sklepie w tym czasie klientów obsługiwała inny pracownik – D. F. (1) kierownik sklepu. Jeżeli D. F. (1) musiała wyjść w czasie godzin pracy wnioskodawczyni obsługiwała klientów. D. F. (1) przychodziła do pracy na godzinę 10.00 i pozostawała w sklepie do 18.00. Wnioskodawczyni miała swój komplet kluczy do sklepu aby mogła do niego przyjeżdżać rano, na godzinę 8.00. A. K. miał codzienny kontakt z wnioskodawczynią. Zarówno przywoził faktury do wprowadzenia jak i pod koniec pracy sprawdzał czy wszystkie faktury zostały wprowadzone a przesunięcia magazynowe wykonane. Część faktur służyła przez Internet drogą elektroniczną . Tą drogą wnioskodawczyni mogła kontaktować się z pozostałymi dwoma sklepami. Wnioskodawczyni nie wystawiała żadnych faktur ani nie podpisywała swoim nazwiskiem dokumentów. / zeznania wnioskodawczyni k-192-195, zeznania świadka A. K. 00:21:59, W. 00:07:25 CD k- 162 , F. 00:14:00 CD k-35/.

Początkowo wprowadzaniem faktur do komputera zajmował się A. K. oraz D. F. (1). Do obowiązków D. F. (1) należało przede wszystkim obsługiwanie klientów w sklepie. Ponadto zajmowała się ona wprowadzaniem razem z A. K. faktur do komputera. Wykonywała to w miarę możliwości , kiedy nie było klientów do obsługi oraz po godzinach pracy. Powstała konieczność zatrudnienia osoby do wprowadzania faktur ponieważ w inwentaryzacjach zaczęły wychodzić niedobory. Pracownik A. K., syn M. i J. K. w spółce zajmował się organizacją pracy spółki oraz magazynami. Podjął on decyzję o konieczności zatrudnienia zaufanego pracownika do wprowadzania dokumentów do komputera oraz prowadzenia spraw magazynowych. Miało to umożliwić mu zajmowanie się magazynami w większym zakresie. Pół roku przed zatrudnieniem wnioskodawczyni zwolnił się z pracy magazynier i A. K. przejął jego obowiązki. Zapropował zatrudnienie wnioskodawczyni, która jest jego powinowatą . W czasie nieobecności wnioskodawczyni nikt nie został zatrudniony na jej miejsce. Do pracy powróciła z urlopu wychowawczego pracownica , która została przesunięta do obsługi magazynu. Pracownica ta rozwiązała umowę o pracę latem 2015 roku . Wprowadzaniem faktur zajął się ponownie A. K.. Ponadto praca w firmie została zreorganizowana w ten sposób ,że faktury można odbierać i księgować elektronicznie (przychodząca elektroniczna faktura jest wpisywana automatycznie), został ograniczony magazyn. Nowy wprowadzony program komputerowy pozwala na automatyczne księgowanie faktur przychodzących drogą elektroniczną. / zeznania świadka F. 00:14:00 CD k-35 , zeznania świadka A. K. 00:21:59 CD k- 162/

W dniu 14 grudnia 2014 roku u wnioskodawczyni A. M. potwierdzono 5 tydzień ciąży. A. M. stała się niezdolna do pracy z powodu ciąży od dnia 23 marca 2015 roku, na zwolnieniu lekarskim przebywała do dnia porodu. W dniach 15 – 16 lipca 2015 roku wnioskodawczyni przebywała w szpitalu z uwagi na poród. W dniu 16 lipca 2015 roku wnioskodawczyni urodziła dziecko- córkę L. i korzystała z urlopu macierzyńskiego. /okoliczność bezsporna, a nadto dokumentacja medyczna – koperta k. 81, akt urodzenia córki k- 39 / . Wnioskodawczyni A. M. z wykształcenia jest nauczycielem. W latach 2011-2014 była zatrudniona w Wielkiej Brytanii. W okresie od dnia 1 września 2014 roku do dnia 31 stycznia 2015 roku była zatrudniona w (...) Szkole Podstawowej (...) w B. w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku nauczyciela. Umowa została rozwiązana na mocy porozumienia stron /świadectwo pracy k- 24, zaświadczenie o uzyskiwanych dochodach k-27-38/.

W dniu 26 kwietnia 2012 roku S. A. i M. K. zawarły umowę spółki cywilnej w celu prowadzenia wspólnej działalności gospodarczej. Spółka nosiła nazwę (...). Przedmiotem działalności był handel hurtowy i detaliczny artykułami przemysłowymi i spożywczymi. Siedziba spółki mieściła się w łodzi przy ul. (...) miejsce prowadzenia działalności pod adresami ul. (...), ul. (...), F. 9. K. 65/67 i ul. (...). Spółka została zawarta na czas nieokreślony. W umowie wpisani ,iż

spółka jest kontynuacją spółki cywilnej (...), S. J. i J. W. (2) zawartej w dniu 2 lipca 2007 roku. / umowa spółki k-65-66/

W dniu 1 kwietnia 2014 roku aneksem do powyższej umowy spółki przystąpiła do niej J. W. (1) / aneks do umowy spółki k-67/. W dniu 1 maja 2016 roku S. A., J. W. (1) i J. K. zawarli u mowę spółki cywilnej, która była kontynuacją działalności spółki cywilnej (...), S. A. i J. W. (1). W miejsce M. K. do spółki wszedł J. K. jej mąż / umowa spółki k-109-111/.

W 2015 roku spółka (...) uzyskała kwotę 250 626,44 zł dochodu po uwzględnieniu wszystkich kosztów i remanentów / zestawienie przychodów koperta k-74/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach załączonych do akt sprawy, w tym aktach ZUS oraz zeznaniach świadków i wnioskodawczyni. W ocenie Sądu zeznania wnioskodawczyni i świadków są spójne i wzajemnie się potwierdzają. Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności pozwalających na odmówienie im wiarygodności. A. K. i wnioskodawczyni przekonywująco uzasadnili jakie były motywy zatrudnienia wnioskodawczyni. Podnieść należy, iż wnioskodawczyni miała już tytuł do ubezpieczenia bowiem była zatrudniona w swoim zawodzie, w szkole i w związku z propozycją A. K. podjęła zatrudnienie w spółce (...). Wnioskodawczyni sama rozwiązała umowę o pracę za porozumieniem stron w trakcie trwania roku szkolnego. Wszyscy świadkowie potwierdzili, iż wnioskodawczyni faktycznie wykonywała pracę pod kierownictwem i nadzorem zarówno D. F. (1) jak i A. K.. Ponadto podnieść należy, że stan finansowy spółki przedstawiał się dobrze i pozwalał na zatrudnienie pracownika.

Stanowisko, na którym została zatrudniona A. M. było stanowiskiem nowoutworzonym. Jednakże należy mieć na uwadze, iż spółka istniała już dłuższy czas i początkowo pracownicy zajmowali się wprowadzaniem danych z faktur samodzielnie, ale z uwagi na zaangażowanie w inne zadania powierzone przez spółkę - w przypadku A. K., oraz obsługę klienta- w przypadku D. F. (2) dysponowali oni ograniczonym czasem. Spółka planowała zatrudnienie pracownika, który zajmie się pracą księgowo-biurową. Wnioskodawczyni natomiast była osobą kompetentną do podjęcia zatrudnienia na stanowisku referenta do spraw księgowości materiałowej i inwentaryzacji. Podkreślić również należy, że z zeznań wnioskodawczyni i świadka, które znajdują odzwierciedlenie w treści zeznań wynika, iż pracodawca kierował pracą wnioskodawczyni, w szczególności wskazywał na konkretne bieżące zadania do realizacji i rozliczał sposób ich wykonania. Jest to istotne, jeżeli uwzględni się, że zatrudnienie pracownicze odwołuje się do staranności, a nie rezultatu. Istotnie płatnik składek nie zatrudnił pracownika na zastępstwo, który przejąłby obowiązki wnioskodawczyni w trakcie nieobecności A. M., jednakże z materiału dowodowego wynika, że powzięto kroki w kierunku zatrudnienia pracownika mającego zastąpić wnioskodawczynię a następnie zreorganizowano pracę przez wprowadzenie możliwości elektronicznego księgowania faktur.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawczyni jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1, art.12 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121) pracownicy, to jest osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 159) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

W myśl art. 4 w ust 1 i 2 wskazanej wyżej ustawy zasiłkowej ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Z kolei zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 pkt 1 analizowanej ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko.

Natomiast, jak stanowi art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej, ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wnioskodawczyni i płatnik składek zawarli umowę o pracę, która stanowiła podstawę do zastosowania w/w regulacji przyjęcia, że A. M. podlega ubezpieczeniom. Ważność tej umowy została przez organ rentowy niesłusznie zakwestionowana. Niewątpliwie bowiem sporna umowa o pracę nie została zawarta dla pozorów, jest ważna i nie ma do niej zastosowania przepis art. 83 k.c.

O uznaniu stosunku łączącego strony za stosunek pracy rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę,

a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Do cech pojęciowych pracy stanowiącej przedmiot zobowiązania pracownika w ramach stosunku pracy należą osobiste i odpłatne jej wykonywanie w warunkach podporządkowania. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury stosunek ubezpieczeniowy jest następczy wobec stosunku pracy i powstaje tylko wówczas, gdy stosunek pracy jest realizowany. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 r. III AUa 433/2005, Wspólnota (...)). Podleganie pracownikemu tytułowi ubezpieczenia społecznego jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ile legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2005 r.

o sygn. akt II UK 43/05, OSNAPiUS rok 2006/15 – 16/251).

Nawiązanie stosunku pracy powoduje konsekwencje prawne nie tylko w sferze prawa pracy, ale i w innych dziedzinach prawa. Jednym z takich skutków jest prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego na wypadek ziszczenia się określonych w ustawie warunków. Skutek ten po ich spełnieniu powstaje z mocy prawa. Nie można zatem wiązać zawarcia umowy o pracę, choćby zmierzała wyłącznie do uzyskania świadczeń ubezpieczeniowych, z zamiarem obejścia prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; zdanie odrębne do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r. II UK 278/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 116). Cel w postaci objęcia ubezpieczeniem społecznym i uzyskania z niego świadczeń nie jest bowiem sprzeczny z ustawą ani nie zmierza do jej obejścia, a przeciwnie - co zostało już wcześniej podniesione - jest konsekwencją uzyskania statusu pracownika.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów.

Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z dnia 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, opubl. OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć

pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

O czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy można mówić wówczas, gdy czynność taka pozwala na uniknięcie zakazów, nakazów lub obciążeń wynikających z przepisu ustawy i tylko z takim zamiarem została dokonana. Nie jest natomiast obejściem prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalno-rentowego, chorobowego i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane, jako obejście prawa.

W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2008 r., sygn. akt II UK 334/07, opubl. L.).

Sąd Okręgowy podziela również pogląd Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym to Sąd Najwyższy stwierdza, że stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Nadto nadmienić należy, że w niniejszej sprawie to na organie rentowym spoczywał ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli, a więc, że nie miały zamiaru wywołania żadnych skutków prawnych, gdyż pracownik nie podjął wykonywania pracy, a pracodawca świadczenia tego nie przyjmował. Z tych bowiem faktów organ rentowy wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/2006, LEX nr 328015).

Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 24 lutego 2010 roku w sprawie o sygn. akt II UK 204/09 (Lex nr 590241), że o tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt I UK 43/10 (Lex nr 619658) wskazano, że umowa o pracę jest zawarta dla pozoru, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalnego i rentowych oraz wypadkowego i chorobowego, to podjęcie zatrudnienia w celu objęcia tymi ubezpieczeniami i ewentualnie korzystania z przewidzianych nimi świadczeń nie jest obejściem prawa.

W świetle poczynionych w rozpoznawanej sprawie ustaleń faktycznych nie można mówić o pozorności oświadczeń woli w zawarciu umowy o pracę. Postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że A. M. pracę podjęła i ją świadczyła, a pracodawca – świadczenie to przyjmował, płacąc umówione wynagrodzenie. Wnioskodawczyni wykonywała w spornym okresie pracę u płatnika składek. Zajmowała się księgowością materiałową – przede wszystkim wprowadzała ręcznie faktury do systemu, korygowała ceny. W zależności od potrzeb zastępowała D. F. (1) przy obsłudze klientów.

W ocenie Sądu należycie zostały wyjaśnione i uprawdopodobnione motywy związane z zatrudnieniem wnioskodawcy.

Na mocy art. 83 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i przebiegu ubezpieczeń, a zatem ma prawo do kwestionowania podstaw ubezpieczenia w tym umów o pracę, jako że rodzą one skutki w dziedzinie ubezpieczeń społecznych.

Jednak w takiej sytuacji to na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia pozorności umowy lub jej sprzeczności z zasadami współzycia społecznego, w myśl art. 6 k.c. Stanowisko takie zajął także Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 78, w którym stwierdził, iż na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli.

Zdaniem Sądu Okręgowego, organ rentowy w żaden sposób nie udowodnił, iż zakwestionowana przez niego umowa o pracę miała charakter pozorny, czy była sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. Profesjonalny pełnomocnik reprezentujący Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zgłosił, w toku procesu wniosków dowodowych pozwalających na podzielenie czynionych przez niego zarzutów. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie tylko potwierdził fakt wykonywania przez ubezpieczoną pracy na rzecz płatnika, ale wykluczył pozorny charakter zatrudnienia.

O pozorności można mówić jedynie wówczas, gdy oświadczenie woli złożone jest drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. W ocenie Sądu postępowanie dowodowe wykazało, że praca była świadczona faktycznie pod kierownictwem przełożonych i było wypłacane wnioskodawcy wynagrodzenie. Praca była świadczona w reżimie pracowniczego podporządkowania. Na bieżąco były wnioskodawcy wydawane polecenia i kontrolowana była ich realizacja. Ponadto wskazać należy, iż sam fakt, iż wnioskodawcy zawierając umowę o pracę była w ciąży nie może przekreślać realności jej zatrudnienia i świadczyć z góry o pozorności zatrudnienia.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję .

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, wypożyczając akta rentowe.

2.11.2017